

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 43.

Extraordinair Session.

20de Møde.

Tredagen den 21de Septbr.

(Forts.)

Bale: Jeg kan desværre ikke love at tale saa ganske kort, men jeg kan for saavidt berolige Tilhørerne med, at dette bliver det sidste Foredrag i Formiddag. Det kan ikke undre Dem, at jeg, der har en temmelig afvigende Mening fra den, der deles af Thingets øvrige Medlemmer, ogsaa ønsker, at denne Mening bliver udtalt, da man ellers ikke vidste, hvorledes jeg havde motiveret min Stemmegivning i denne Sag. Jeg vil bede dem, der ere uenige med mig, om ikke at afbryde mig, og derved at give Ministeriet Ret i, at man særligt maa varetage Minoriteternes Lary i denne Forsamling. Min Minoritet er meget lille, men jeg haaber dog, at de ville respectere den. — Jeg har nemlig været en af dem, der ikke ønskede, at disse Forhandlinger om Fællesforsatningen, som vi nu have været Vidne til, skulde være komne frem i denne Sal; jeg havde derhos i sin Tid stemt for et Forslag, som ikke directe omtalte Fællesforsatningen, men lod det være afhængigt af en Forhandling mellem Ministeriet og Rigsdagen, hvorledes man vilde gjøre det sidste Skridt, saaledes at der efter en saadan mere privat Behandling kunde være steet en Smødefkommen, hvilken, efter hvad vi see, nu kan blive meget vanskeligt. Det var det Forslag, som den nuværende ærede Kultusminister i sin Tid betegnede som et Forslag, der var født i Dølgemaal; men jeg vil dog spørge den ærede Kultusminister, om han ikke, naar han nu overseer Stillingen, vil finde,

at det i mange Henseender havde været bedre, om vi vare gaaede den Vej. I dette Punkt var jeg imidlertid meget uenig med det ærede Thing; der var ikke mange, der dengang gif ind derpaa, og de havde maaskee deres gode Grunde dertil. Med Hensyn til et andet Punkt blev jeg endnu mere uenig med det ærede Thing, det er nemlig deri, at jeg slet ikke har været en saa afgjort Modstander af Forordningen af 26de Juli 1854, som de have været, (Hør!) — jeg maa gjøre de Herrer, som sige Hør, opmærksom paa, at jeg er en meget lille Minoritet, og at de ikke kunne tage min Mening til Indtægt for et Parti her i Salen — jeg har, som sagt, ikke været nogen afgjort Modstander af Forordningen af 26de Juli 1854, thi jeg saae kun i denne Forordning en Kamme, der skulde udfyldes, og jeg var vis paa, hvad der vilde blive indsat i den. Jeg ønskede, at man skulde være bleven mere staaende paa Grundvolden af Forordningen af 26de Juli end det har været Tilfældet; jeg ønskede ikke en splinterny Forsatning som den, der er understødt i det Udkast, der foreligger. For Tiden bestaaer i Danmark Forordningen af 26de Juli 1854, men Udkastet bestaaer ikke endnu. Naar det er blevet fremhævet, at man i det Rigsraad, der er indstiftet ved Forordningen af 26de Juli, mødte afgjørende Forhindringer for en constitutionel Udvikling heri Landet, da maa jeg for mit Bedkommende benægte det. Jeg er overbevist om, at der ikke hos disse Mænd findes nogen afgjort Modstand mod en constitutionel Udvikling, og jeg holder mig endnu mere overbevist om, at, havde man overladt disse Mænd at udvilde Forordningen af 26de Juli ved Forslag, ligeoverfor et Ministerium